

Nu eller aldrig

Publicerad: 30 maj 2015

Författare: Michael Jestin

Det var tungt att se Sveriges förlust i Tallinn förra veckan. När det blir så nära poängmässigt så måste det kännas förfärligt för vårt landslag. Eller var det snarare så att de kände sig glada över att ha presterat den volleyboll de spelade och ser det om en förhoppning inför morgondagens match. Tydligt var i varje fall att de presterade över mångas förväntningar.

Uttrycket på de estländska spelarnas ansikten var efter matchen var dock inte det jag förväntat mig. De såg varken glada eller nöjda ut, de såg endast lättade ut. De hade nog inte alls förväntat sig att matchen skulle bli så jämn som den blev. Lite samma känsla fick jag av estländarna under matchens gång också. De såg förvånade ut i första set och sedan överrumplade i de resterande.

Våra svenska herrar tog verkligen Estland med storm. Under min tid som volleybollintresserad så har jag aldrig set ett svenskt landslag som spelar så här bra volleyboll. I första set såg allt ut att stämma. Mottagningen var stabil, Dardan hittade till alla sina anfallare, blocket satt där det skulle och Sverige övertygade i servandet. Just att vi kan fortsätta serva bra är en nyckelfaktor även i morgondagens match. Estland slår Sverige på centerpositionen och i Tallinn fick vi se vad Ardo Kreeks närvaro kan betyda, som det varnats för om och om igen. Även deras andra center Aganitis kan vara farlig i anfallet men han är seg och när vi servade bra så hade han svårt att komma till

anfall. Även högerspikern Venno, som i matchen blev näst poängbäst efter Marcus Nilsson, har det betydligt svårare när Estlands mottagning inte stämmer. Även han är stor och seg och behöver pass som sitter perfekt för att få till tajmingen ordentligt. Den fina serve Sverige hade ledde till att Estland inte kunde utnyttja dessa stora anfallsvapen som de ville och var tvungna att avgöra mycket mer boll på vänsterkanten vilket inte är deras game plan.

Något som också imponerade mig under söndagens match var Sveriges försvarsspel. Att Anton Tegenrot är en duktig libero det visste vi om men jag hade inte förväntat mig att han även skulle kunna dominera på internationell nivå. Har man en så tongivande spelare i bakplan som Anton så smittar det av sig på resten av laget och vi såg flera gånger om hur de långa bollduellerna gick Sveriges väg, då anfallarna visste att "om jag inte dödar bollen denna gång så får jag en ny chans för vårt försvar kommer plocka upp den".

Det allra viktigaste inför morgon dagen, det allt hänger på, tror jag är mentaliteten. Ingen av de unga spelarna har varit i närheten av något så här stort tidigare och det har inte heller Johan Isacsson som tränare. Johan har dock varit med i denna typ av matcher under sin spelarkarriär och därmed kan han förhoppningsvis stötta våra spelare väl. Jag funderar även över hur stor press Marcus Nilsson känner. Han har visserligen spelat betydligt större matcher med sina klubblag men man hör på honom i intervjuerna att han har en stark vilja och mycket hjärta i detta landslag och jag tror det skulle vara någon typ av kvitto för honom om han kan ta oss till ett mästerskap. Nej, pressen får inte blir för stor på våra herrar nu när de vet att de håller nivån. Det allra tyngsta som kan hända är om vi vinner matchen med 3-0 för att sedan förlora i golden set. Tyvärr tror jag att det kan bli fallet.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/nu-eller-aldrig/>